

ROYAL YEAST CAKES

GERIR AFBRAÐS HEIMATIL-BÚÐ BRAUÐ.

Helztu tilgátur um uppruna lífs á jörðu.

Ráðgátur um uppruna jarðar og alheims og tilkomu lífvera á hnetti vorum munu vera eitthvert hið elsta og um leið erfiðasta viðfangsefni mannsandans.

Ekki hafa ráðgátur þessar orðið auðleystar. Þó vita menn nú, að hnettirnir í sökkurum alheims fæstast, þroskast og deyja. Mislangur er aldur þeirra, en enginn fær umflúið örlög sín. Og er jörð vor sömu lögm háð.

Torsóttari hefir ráðningin orðið á uppruna lífs á hnetti vorum. Má með samni segja, að eigi sé lengra komið en það, að ýmsar getgátur — meira eða minna rökstuddar — séu enn sem komið er eina úrlausnin.

Eigi er þó svo að skilja, að færri vísindamenn hafi fengist við að ráða fram úr því, hvernig lífverur hafi getað myndast í upphafi og þróast á hnetti vorum, en hinu, hvernig sjálfur jarðhotturinn og sökkurinn mynduðust. Uppruni og aðdrif hins lífandi lífs hefur frá aldaðli lífveru, er sýnt varð fram á, að þær ættu eigi við neina átyllu af rökum að styðjast — að minsta kosti ekki í þeim bünungi, er þær birtust í.

Það er eigi fyr en einfærð og jarðfræði eru búnar að ná nokkrum þroska, að tók urðu á að gera sér einhverja grein fyrir uppruna og þróun lífvera hér á hnetti vorum. Fella þá smásmáman ýmsar fornar hugmyndir um uppruna lífsins, er sýnt varð fram á, að þær ættu eigi við neina átyllu af rökum að styðjast — að minsta kosti ekki í þeim bünungi, er þær birtust í.

Hugmyndum manna — fornur og nýjum, þeim er fátfestu hafa náð — um upptök lífs, má skifta í fjóra aðalhlökka sem hér segir:

Fyrsta og elsta hugmyndin var sú, að lífið kviknaði sjálfkrafa, að lífverur yrðu til fyrir skyndilífugum.

Önnur hugmyndin var sú, að annarlegar lífverur gætu til orðið fyrir samruna sameinda (molekúl) efnis úr lífvana líkamum. Er þetta, einskonar ódaðleikakenning efnis.

Þriðja hugmyndin er sú, að ólífræn efni geti fyrir ýms áhrif ummyndað í lífræn efni — í lífveru er geti þróast ó-tingast.

Fjórtða hugmyndin er sú, að frjó hinna einföldustu lífvera geti borist lífandi — en í dvala — hnatta í milli og lífað við og þróast, er það fellur í góða jörð, á einhverjum lífrjófum hnetti í geimnum.

Þá má og nefna eina hugmynd enn, sem þó eigi hefir náð neinu fylgi. Áttal höfundur hennar (Preyer) að lífið hér á jörðu eigi óðal sitt og uppruna í eldhafi jarðar, meðan hún enn var glóandi, og séu málvar, björg og hamrar einskonar náttúrröll, er lífi hafi verið gædd, en "dagað uppi", er jörðin kólnaði og yfirborðið storknaði.

Ekki má skilja niðurröðun þá er nefnd var svo, að hugmyndir þessar

ast, áður en nokkur veruleg þekking gat látið til sín taka í þessum efnisum, hljóta að vera að ýmsu leyti varhugaverðar. Þessar skýringar eru hugboð og hafa verið sömu þróunarlogum háðar og sjálfur maðurinn. Eftir því sem hugmyndir hans um sjálfan sig og um þau aðdrif er biðu sin, hafa þroskast og gófgast, eftir því hafa og skýringar á því, sem hlýti að biða "hinumegin" breytt, unz þær eru orðnar "opinberar" af gubi sjálfum og fullaðarsæla er orðin það markmið, sem unt verði að ná samkvæmt þeim fullkomnu trúarbrögðum, er enn hafa fram komið — eingyðistrúnni í ýmsum myndum — er þessi æðsta sála fölginn í samneyti sálarinnar við sjálfan skapara alheimsins. — Eða eins og kristna trúin kemst að orði: "Líkaminn deyr og verður að moldu, en andinn fer til guðs, sem gaf hann."

Þó að trúarbrögð allra hljóta beri það með sér, að menn hafi aðallega leitast við að gera sér grein fyrir því, sem biði þeirra er jarðlífi lyki, þá er þó kunnara en frá þurfi að segja, að flestoll trúarbrögð reyna líka að gera grein fyrir sköpun alheimsins. En uppruni lífsins hefir verið álitinn minnu varða en aðdrif þess á ómælistima þeim, er frumundan lá. — Lífsþráin horfir fram.

Trúarkerfi þau, er nú eru uppi, eru löngu komnar í fastar skorður, áður þekkingin er komin það áleiðis, að hún reyni að fara að leggja orð í belg um uppruna, þróun og aðdrif lífsins. Og fjarri fer því, að hún leyfi sér að hróla við þeim kenningum, er lífsþráin hefir knúð menn til að skapa sér um örlög mannsandans.

Þekkingin snýr sér aðallega að því að skilja uppruna og þróun lífsins. Hún verður að hofa áttur, verður að reyna að feta sig átturábak og finna einföldustu undirrótt og upphaf jarðlífs, í þeim tilgangi að skilja hvernig fjölbreytni sú, er fyrir augun þar, hefir þróast. Lífsþráin — sem berlegast kemur í ljós í trúnni — hefir aðallega beint athygli mannsins að framtíð andans.

Þekkingarþráin knýr athygli hans að efnisheimi. — Þann heim verður hún að gjörskoða og skilja til hlitar, áður en hún geti gert sér von um að skilja andans heima.

Herbert Spencer hefir haslað þessum tveim eigindum mannsandans völl — lífsþránni er sköp sér trúna, og þekkingarþránni, er sköp vísindinn. Hann segir svo: Trú og þekking eru eigi hver annari andstæðar. Trúin mun ávalt halda velli á þeim sviði, er vísindinn geta eigi lagt undir sig.

Það er eigi fyr en einfærð og jarðfræði eru búnar að ná nokkrum þroska, að tók urðu á að gera sér einhverja grein fyrir uppruna og þróun lífvera hér á hnetti vorum. Fella þá smásmáman ýmsar fornar hugmyndir um uppruna lífsins, er sýnt varð fram á, að þær ættu eigi við neina átyllu af rökum að styðjast — að minsta kosti ekki í þeim bünungi, er þær birtust í.

Hugmyndum manna — fornur og nýjum, þeim er fátfestu hafa náð — um upptök lífs, má skifta í fjóra aðalhlökka sem hér segir:

Fyrsta og elsta hugmyndin var sú, að lífið kviknaði sjálfkrafa, að lífverur yrðu til fyrir skyndilífugum.

Önnur hugmyndin var sú, að annarlegar lífverur gætu til orðið fyrir samruna sameinda (molekúl) efnis úr lífvana líkamum. Er þetta, einskonar ódaðleikakenning efnis.

Þriðja hugmyndin er sú, að ólífræn efni geti fyrir ýms áhrif ummyndað í lífræn efni — í lífveru er geti þróast ó-tingast.

Fjórtða hugmyndin er sú, að frjó hinna einföldustu lífvera geti borist lífandi — en í dvala — hnatta í milli og lífað við og þróast, er það fellur í góða jörð, á einhverjum lífrjófum hnetti í geimnum.

Þá má og nefna eina hugmynd enn, sem þó eigi hefir náð neinu fylgi. Áttal höfundur hennar (Preyer) að lífið hér á jörðu eigi óðal sitt og uppruna í eldhafi jarðar, meðan hún enn var glóandi, og séu málvar, björg og hamrar einskonar náttúrröll, er lífi hafi verið gædd, en "dagað uppi", er jörðin kólnaði og yfirborðið storknaði.

Ekki má skilja niðurröðun þá er nefnd var svo, að hugmyndir þessar

um uppruna lífs hafi tekið við hver af annari. Það á þó við um tvær fyrstu tilgátur, um skyndilífug lífvera og um uppruna breytilegra lífvera úr efniseindum dauðra líkama. Báðar eru þessar tilgátur nú döttar úr sögunni, en tvær hinna síðastnefndu eru samtímis að heita má og óerjast enn um völdin.

Þó tvær fyrstu tilgátur séu nú döttar úr sögunni, að minsta kosti í þeim bünungi, er þær fyrst voru klæddar, eru þær svo einkennilegar, að vert er að gefa þeim nánar gaum.

Hinir fornir grískir heimspekingar urðu, sem kunnugt er, einna fyrstir til að bera fram ágizkanir um uppruna lífs á hnetti vorum, er frábrugðnar voru sköpunarsögum hinna margvíslegra trúarbragða. Bera sumar þessara hugmynda vott um ótrúlega skarpskygni. Má og vera að hér sé að ræða um hugmyndir, er stafi frá einni eldri vitringum eða týndri menningu Austurlanda. Meðal þessara forngrísku hugmynda má nefna skoðanir Anaximanders, f. 620 fyrir Krista burt. Hann áleit, að maðurinn ætti röt sína að rekja til forleðra, er líkst hefðu dýrum og lífað í sæ. — Um hundrað árum síðar lifðu þeir Heraklitus og Empedokles. Gerir Heraklitus sér grein fyrir baráttu lífveranna fyrir tilveru sinni.

En Empedokles er í raun réttir fábri ætliðakenningarinnar, er Darwin og nýrri fræðimenn hafa fullannað. Hann áleit að jurtir hefðu fyrst allra lífvera orðið til á jörðu, þá hinar óbrotari dýrategundir, og hafi þær fyrir þróun og þroska leitt til æðri dýra, og loks hafi maðurinn orðið til.

Þessar skarptvitu ályktanir náðu þó eigi föstfestu. Þær voru ótímabærar, og engin þekking var fengin, er gæti leitt sönnur á þær. — Þær gleymdust því, og kenningar Aristoteles urðu ofan á, er þær komu fram.

Grikkir voru sem kunnugt er þeirrar skoðunar, að öll náttúran væri lífi gædd. Þeir álitu, að alheimurinn væri ein samstarfandi lífsheild. Þessa lífsheild nefndu þeir Kosmos. — Og þeir álitu manninn að eins eina sérstæða starfsheld ummá vebanda alheims, hinna yfirgrípsmestu starfsheldar. Bæði Platon og Aristoteles héldu þessari skoðun fram. Á þessari skoðun, að alheimurinn sé lífsorku þrungið, byggist hugmyndin um skyndilífugum lífandi vera. Þær eru getnar af lífsorku alheims. Alt er lífi þrungið í augum hinna grísku heimspekinga.

Platon kallar stjórnumar meira að segja "guðdómleg dýr". Alheimssálin átti itök jafnt í lífandi og dauðu. — Eftirkemundur Aristoteles héldu þeirri skoðun fram um langan aldur, að jörðin væri þrungið svo miklu lífsálf, að dýrin, einkum þó hin lægri dýr, kviknuðu úr mold og yrðu til fyrir einskonar samruna eða krystalsmyndun hinna lífrungustu efna jarðar. Sumir héldu og því fram, að jörðin væri þrungið skapandi afli, er sí og æ leitaðist við að framleiða lífandi líkami, lífandi dýr.

Aristoteles áleit, að allir rakir hlutir og votir, er þornuðu aftur, getu framleitt lífandi dýr. Skögunninn framleiðir skorkvikindin, holdið flærnar, úrgangur fæðunnar innýlaorma, jurtirnar yrminga, þornaðar grýnnigar í hafi, er gegn-vökna á ný, framleiða fiskana o. s.

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

frv. — Löngu síðar segir rómverska skáldið Læcretius: "Urmull lífandi vera kviknar í skauti jarðar, skapast þær þar fyrir aðstoð regns og brenandi sólargeisla."

Enda þótt vér vitum nú fyrir löngu síðan, að allar lífandi verur þróast úr eggi eða frjó, eimur þó eftir enn af þessum gömlu grísku hugmyndum bæði í skáldskap og trúarkenningum. — "Mændi jörð á mergir barna sinna, meður-ástin djúpt í brjósti lá —", segir skáldið. "Af mold eita kominn, að moldu skaltu aftur verða," segir presturinn síðast orða við hinn látna, o. s. frv.

Hinar grísku tilgátur um kviknan lífs úr moldu voru ráðandi fram á miðja 17. öld. Þá hóf ítalskur náttúrufræðingur, Redi (1626–1698) baráttu gegn þeim. Hann hélt því fram, að líf gæti að eins komið af lífi. Meðal annars sýndi Redi fram á það, að maðkar þeir, er sjást að jafnaði í skæmdu keti, komi úr eggjum þeim, "vium" er maðkaflugan verpir í ketið. Þegar Redi varði flugum að komast að kjötinu, með því að þenja gisnu yfir það, gátu þær ekki verpt þar, og lífnuðu þá engir maðkar í ketinu.

Valliseri gerði nokkru síðar (1700–1710) svipaða uppgötvun viðvikjandi snáyrmlingum þeim, er oft finnst í aldinum og ætlað var að kviknuðu þar af sjálfisdáðum. Og fleiri tóku í sama strenginn, einkum Swammerdam. Hann sýndi fram á það árið 1737, að ekki kvikna neins konar skorkvikindi sjálfkrafa í dauðum hraejum. —

Tilraunir þessar breyttu þó furðu lítið hinum fornri skoðunum um, að lífið kviknaði sjálfkrafa, enda voru þær nú búnar að standa óhaggaðar öldum saman og orðnar trúartríði hjá leikum og lærðum.

Tilgátan um að líf kviknaði sjálfkrafa — ekki að eins í jörðu, en hér og þar — varð yfir höfuð feikna lifseig; og enn mun margur maðurunn meðal óupplýstar alþýðu um víða veröld, sem trúir á skyndilífugum. Margir höfðu það fyrir satt hér á landi um eit skeið, að líf kviknaði sjálfkrafa á lússælum mönnum — og þótti slíkt fremur heilsamerki. Sú skoðun var og algeng um alla Evrópu fram á 19. öld, að öll rötunn, allir maðkar í hraejum, maurar í osti o. s. frv. kviknuðu af sjálfisdáðum.

Pasteur (1822–1895) varð sem allir vita trúnni á sjálfkviknan lífs að bana.

Þó má eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

Þetta er eigi ætla, að Pasteur hafi þegar í upphafi verið andvígur trúnni á kviknan lífandi vera úr (Frh. á 7. bls.)

NAFNSPJOLD

HEALTH RESTORED
Lækningar á 171ja
Dr. S. G. Simpson M.D., D.O., D.C.
Chronic Diseases
Phone: N 7208
Suite 207 Somerset Bldg.
WINNIPEG. — MAN.

Dr. M. B. Halldorson
401 Boyd Bldg.
Skrifstofa: A 2074.
Stundar eðrastaðlega lungnasjúkdóm.
Er að finna á skrifstofu kl. 12–3
f. h. og 3–6 a. h.
Heimili: 40 Alloway Ave.
Talsími: 28. 234.

TH. JOHNSON,
Ormakari og Gullsmíður
Selur giftingalestlaðir
Berast á nýtt velt þóttunum
og vörðum áttan af landi.
354 Main St. Phone A 4887

Dr. B. H. OLSON
216-220 Medical Arts Bldg.
Cor. Graham and Kennedy St.
Phone: A-7067
Vistatími: 11–12 og 1–3.30
Heimili: 921 Sherburne St.
WINNIPEG, MAN.

ARNIG. EGERTSSON
Islenskur lögfræðingur,
hefir heimild til þess að flytja mál
bæði í Manitoba og Saskatchewan.
Skrifstofa: WYNYARD, SASK.

DR. A. BLANDAL
818 Somerset Bldg.
Talsími N 6410
Stundar eðrastaðlega kvæðisjúkdóm og barna-sjúkdóm. Að hitta kl. 10–12 f. h. og 3–5 a. h.
Heimili: 806 Victor St. — Sími A 3289

W. J. Lindal **J. H. Lindal**
B. Stefánsson
Islenskir lögfræðingar
708–709 Great West
Permanent Building
366 MAIN ST.
Talsími A4963

DR. J. G. SNIDAL
FANLÉNKNIR
814 Somerset Block
Portage Ave. WINNIPEG

Þeir hafa einnig skrifstofur að
Lundar, Riverton, Gimli og Piney og
eru þar að hitta á eftirfylgjandi
tímum:

Lundar: Annanherver, miðvikudag.
Riverton: Fyrsta fimtugdag í hver-
jum mánuði.

Gimli: Fyrsta Miðvikudag hvers
mánaðar.
Piney: Þriðja föstudag í mánuði
hverjum.

Stefán Sölvason
Teacher of Piano
Ste. 17 Emily Apts.
Emily St. Winnipeg.

DR. C. H. VROMAN
Tannlæknir
Tennur yðar dregnar eða lag-
aðar á allra kvala
Talsími A 4171
505 Boyd Bldg. Winnipeg

J. J. SWANSON & CO.
Talsími A 6340.
611 Paris Building.
Eldesbyrgðarumboðsmenn
Selja og annast fasteignir, ó-
vega peningalán o. s. frv.

Dr. K. J. Backman
Specialist in Skin Diseases
404 Avenue Block, 265 Portage
Phone: A 1091
Res. Phone: N 8538
Hours: 2–6.

DAINTRY'S DRUG STORE
Meðala sérfræðingur.
"Vörugæði og fljót afgreiðsla"
eru einkunnarorð vor.
Horn Sargent og Lipton.
Phone: Sherb. 1166.

J. H. Stitt **G. S. Thorvaldson**
Stitt & Thorvaldson
Lögfr. og málafærslumenn.
807 Union Trust Bldg.
Winnipeg.
Talsími: A 4586

Mrs. Swainson